

Søvn, stiller sig op udenfor mit Vindu og hyler og galer og skraaler Aa, det er som at ligge paa en gloende Rist!“

Emanuel kunde denne Gang ikke lade være at trække lidt paa Smilebaandet. Han standsede et Øjeblik og sagde hovedrystende, idet han for første Gang saa' op paa hende:

„I Sandhed! De har ikke forandret Dem, Frøken Tønnesen. Endog til vor prægtige Morgenbebuder har De bevaret Deres gamle Nag.“

„Ja, jeg tilstaar, i disse Retninger er jeg ganske den samme Kætter som før. Man maa for mig gjerne beholde Fuglesangen og de grønne Skove og den saakaldte friske Strand — med den afskyelige Tanglugt — og de blomsterbrogede Enge og hvad det nu altsammen hedder, blot jeg maa faa Lov at blive inden fire Vægge, hvor jeg kan hygge om mig med Ting, der passer for min egen Smag og mit private Temperament. For mig er Synet af en kostbart udstyret Stue, der er præget af et Menneskes særegne Tilbøjeligheder, f. Eks. et elegant Dameboudoir med stilfulde Møbler, Silkegardiner, fint mønstrede Orienttæpper, meget Nips, et Par gode Malerier og — mit Sværmeri for Øjeblikket — en ægte hollandsk Fajancekamin, hundrede Gange smukkere, for ikke at tale om langt